

Dosarul nr. 3ra-1116/22
2-19080478-01-3ra-28102022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani (jud. V. Ciurac)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. G. Mîra, V. Negru, A. Bostan)

ÎNCHEIERE

21 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Aliona Miron

examinând admisibilitatea recursului depus de Varvara Paiu, Nicolae Paiu și Vasile Paiu, reprezentat de avocatul Alexandru Vulpe

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată a lui Vasile Paiu, Varvarei Paiu, Annei Pogor și cererea terțului cu pretenții proprii Nicolae Paiu împotriva Primăriei comunei Băcioi cu privire la contestarea actelor administrative, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 17 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul depus de Vasile Paiu, Varvara Paiu și Nicolae Paiu, casată integral hotărârea din 24 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani și emisă o decizie nouă. A fost respins recursul depus de Vasile Paiu împotriva încheierii protocolare din 18 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani și menținută încheierea protocolară din 18 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani

constată:

La 5 martie 2016, Vasile Paiu, Varvara Paiu și Anna Pogor au depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei comunei Băcioi, terț Ludmila Păpușoi cu privire la contestarea actelor administrative, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii au invocat că sunt proprietarii caselor de locuit și a terenurilor aferente acestora din str. XXXXX și respectiv, str. XXXXX, învecinate cu imobilul din str. XXXXX, ce aparține Elenei Păpușoi, care a demolat casele amplasate pe acest teren în scopul executării construcției unui obiectiv comercial, dâșii exprimându-și dezacordul, deoarece se execută cu încălcarea drepturilor constituționale și normativelor în vigoare, inclusiv în baza actelor permissive ilegale,

iar soluționarea litigiului pe cale extrajudiciară a eșuat, răspunsul oferit la cererile înaintate pârâtului fiind evazive, fără prezentarea actelor permise.

Au menționat că, în vederea soluționării litigiului pe cale extrajudiciară, au înaintat Primăriei com. Băcioi mun. Chișinău cererile nr. 0211-36152 din 15 ianuarie 2019, repetate nr. 02/1-36/70 din 18 ianuarie 2019 și nr. 02/1-36/123 din 25 ianuarie 2019, prin care au solicitat prezentarea actelor permise atribuite beneficiarului în vederea executării lucrărilor de construcție, inclusiv actele care au stat la baza emiterii acestora, stoparea lucrărilor, care au fost admise cu încălcări grave și demolare, însă pârâtul le-a îngrădit accesul la actele solicitate motiv pentru care s-au adresat organelor de drept.

Au comunicat că prin răspunsul Primăriei com. Băcioi mun. Chișinău nr. 02/1-37/174 din 7 februarie 2019, au fost informați evaziv că se construiește un obiectiv comercial, regim D+P, în baza certificatului de urbanism nr. 46 din 9 noiembrie 2018, a proiectului verificat și a autorizației de construire nr. 40 din 3 decembrie 2018, însă fără să admită accesul lor la respectivele acte, inclusiv a celor care au stat la baza emiterii acestora, pentru a lua cunoștință cu conținutul acestora.

La 11 februarie 2019, au înaintat repetat cerere prealabilă nr. 02/1-38/233, solicitând anularea actelor permise eliberate beneficiarului, stoparea lucrărilor de construcție și luarea măsurilor legale de demolare a construcțiilor, solicitări care au fost respinse prin răspunsul nr. 02/1-37/272 din 22 februarie 2019, analogic primului răspuns din 7 februarie 2019, însă fiind anexate următoarelor acte pe opt file: fațadă în axele F-A sc.1:100, fațadă în axele A-F sc.1.100, planul de încadrare în teritoriu a imobilului - anexă la certificatul de urbanism nr. 46 din 9 noiembrie 2018, planul general sc. 1:500 + planul de situație sc. 1:1000, planul organizare șantier POS sc. 1:500, certificat de urbanism nr. 46 din 9 noiembrie 2018, autorizație de construire nr. 40 din 3 decembrie 2018. Concomitent, Primăria com. Băcioi mun. Chișinău a menționat că doar în baza acestor acte au fost eliberate actele permise.

Au considerat că certificatul de urbanism nr. 46 din 9 noiembrie 2018 și autorizația de construire nr. 40 din 3 decembrie 2018 au fost emise cu încălcarea prevederilor Legii nr. 163 din 9 iulie 2010 privind autorizarea executării lucrărilor de construcție, fiind elaborate în lipsa avizelor organelor de supraveghere abilitate, IMP Chișinău proiect.

Ținând cont de faptul că com. Băcioi mun. Chișinău nu are elaborată documentația de urbanism și amenajare a teritoriului, au evidențiat că arhitectul com. Băcioi era obligat să întocmească o schemă de amplasare a imobilului și a rețelelor edilitare, care urma să o avizeze la Agenția Națională pentru Sănătate Publică, Agenția de Mediu, Direcția Supraveghere de Stat a măsurilor contra incendiilor și protecției civile, IMP Chișinău proiect. Ulterior, recurgând la realizarea unui plan urbanistic zonal (P.U.Z.) și la consultarea/aprobarea locuitorilor (prioritar vecinii), conform procedurii legale.

Din actele prezentate, reiese că o asemenea schemă de amplasare nu a fost realizată pentru a fi avizată de către organele de supraveghere menționate, or era cunoscut faptul că pentru o asemenea amplasare și regim, cu dimensiuni mari a obiectivului cu destinație comercială într-o zonă locativ rezidențială, cu încălcarea

distanțelor sanitare, antiincendiare și a normelor urbanismului și amenajării teritoriului, nu aveau să fie eliberate avize pozitive.

Au accentuat că, contrar prevederilor art. 6 alin. (1) lit. a) - d) din Legea nr. 163 din 9 iulie 2010 privind autorizarea executării lucrărilor de construcție, certificatul de urbanism pentru proiectare nu a cuprins prescripțiile și elementele obligatorii privind:

- regimul juridic al imobilului/terenului cu referire la: situarea terenului în intravilan, regimul special asupra imobilului/terenului în localitate rurală, pe lotul de pământ cu modul de folosință pentru construcții - case de locuit, or acesta se află într-o zonă funcțională locuibilă;
- regimul economic al imobilului/terenului, cu referire la: folosința actuală - teren pentru construcția casei de locuit; reglementări fiscale specifice localității sau zonei respective;
- regimul tehnic al imobilului/terenului cu referire la: echiparea cu rețele edilitare; caracteristica geotehnică a terenului; lucrările conexe de interes public necesare funcționării obiectului; construcțiile sau rețelele edilitare supuse demolării sau strămutării din zona periculoasă a șantierului;
- regimul arhitectural-urbanistic cu referire la: destinația imobilului/terenului, stabilită prin documentația de urbanism și de amenajare a teritoriului; capacitatea construcției preconizate; dimensiunile și suprafețele parcelor; alinierea terenului și a construcțiilor față de străzile adiacente și distanțele dintre construcții și proprietățile vecine; înălțimea construcției; aspectul construcției (expresivitate arhitecturală, echilibru compozițional, finisaje etc.); circulația pietonilor și a autovehiculelor, accesese și parcajele necesare; procentul de ocupare a terenului (P.O.T.); coeficientul de utilizare a terenului (C.U.T.); necesitatea prezentării spre aprobare a schiței de proiect.

Au afirmat că emiterea certificatului de urbanism pentru proiectare a avut loc cu prescripții și elemente incomplete, cu date eronate și cu nerespectarea prevederilor Legii nr. 163 din 9 iulie 2010 privind autorizarea executării lucrărilor de construcție, principiului urbanismului și amenajării teritoriului inclusiv, a actelor ce țin de normativele în construcții.

Mai mult, la certificatul de urbanism, Primăria com. Băcioi mun. Chișinău, în calitate de emitent, nu a anexat planul de amplasare a terenului, cu indicarea dimensiunilor/hotarelor acestuia, avizul sanitar, avizul acordat de către organul supravegherii de stat a măsurilor contra incendiilor în comun cu serviciul de salvatori și pompieri, avizul expertizei ecologice de stat, cu excepția cazului în care solicitantul a obținut acordul de mediu conform Legii nr. 86 din 29 mai 2014 privind evaluarea impactului asupra mediului.

Totodată, au specificat că certificatul de urbanism a fost emis pentru a proiecta obiectivul comercial parter (P), iar autorizația a fost eliberată pentru construcția obiectivului comercial demisol + parter (D+P), ceea ce este o ilegalitate.

Autorizația de construire a fost emisă în baza unor acte ilegale, inclusiv, proiectul prezentat a fost elaborat contrar condițiilor impuse de pârâtă în certificatul de urbanism nr. 46 din 9 noiembrie 2018, normativelor obligatorii stabilite prin actele și regulamentele urbanistice obligatorii.

Mai mult, lucrările de construire efectuate în natură nu corespund actelor permise și celor tehnice.

Cu referire la prevederile Legii nr. 163 din 9 iulie 2010 privind autorizarea executării lucrărilor de construcție, au remarcat că între certificatul de urbanism de proiectare, documentația tehnică (proiect, avize, schema de amplasare etc.) și autorizația de construire necesită să existe o identitate în ceea ce privește scopul emiterii acestor acte administrative, la fel, lucrările de construcții ce urmează a fi executate.

Or, principalul aspect al reglementării urbanistice, care include și respectarea proprietățile limitrofe, drepturilor de vecinătate, este ca în construirea terenului să fie implicați indicii urbanistici stabiliți prin actele normative aprobate.

Prin urmare, autorizația de construire a fost emisă cu încălcarea dispozițiilor legale, impunându-se anularea acestui act administrativ.

La fel, au invocat nerespectarea modului de folosință al terenului, care este pentru construcții, iar destinația construcțiilor este locativă, fiind astfel atribuit și privatizat ca teren aferent destinat pentru casă de locuit și anexelor gospodărești conform art. 11 Cod funciar, deoarece obiectivul care se construiește are destinație comercială.

În acest context, urmează a fi respectat „Normativul în construcții B.01.02 Sistematizarea teritoriului și localităților”, care indică necesitatea de a se ține cont de situația existentă a localității în scopul de a nu afecta habitatul proprietăților învecinate, de a asigura compatibilitatea dintre destinația construcției și funcțiunea dominantă a zonei, stabilită prin documentație de urbanism sau dacă zona are o funcțiune dominantă tradițională caracterizată de țesut urban și conformare spațială proprie.

Încălcarea regulilor de ocupare a terenului prin nerespectarea indicilor obligatorii urbanistici: obiectivul comercial a fost amplasat la hotar cu aliniamentul stradal și la o distanță de la hotarele vecine de numai 1,8 m (din care cauză distanța între construcții fiind de 7 m), respectiv 2,5 m (din care cauză distanța între construcții fiind de 3,6 m), în aceste condiții nu a fost păstrată distanța de 18 m între construcțiile vecine și 6 m, stabilită până la aliniamentul stradal, distanța minimă de 6 m stabilită între construcții locative și condiționată prin certificatul de urbanism, în cazul construcțiilor locative și comerciale distanța fiind majorată, în dependență de capacitatea și funcționalitatea construcției.

Distanța minimă antiincendiară de la obiectivul comercial față de proprietățile limitrofe (terenurile și casele de locuit) este impusă conform anexei nr. 1, tabelul 1, la actul normativ СНиП 2.07.01-89 Urbanism, planificarea și construirea de așezări urbane și rurale, care prevede că distanța antiincendiară este de 15 m, iar conform pct. 4 este indicat că distanța între case de locuit și construcții de utilitate publică cu gradul antifoc IVa, V este obligatoriu de mărit cu 20 %, aceasta constituind 18 m.

Și-au întemeiat pretențiile în temeiul dispozițiilor art. 5, 19, 20, 166, 167, 174, 175, 177, 178, 277, 278 CPC, art. 1, 3, 5, 6, 11, 16, 17, 21 din Legea contenciosului administrativ nr. 793/2000, art. 6, 13 din CEDO.

Au solicitat admiterea cererii de chemare în judecată, anularea actelor cu privire la construirea obiectivului comercial din str. XXXXX sat. XXXXX mun.

XXXXX, pe terenul cu nr. cadastral XXXXX (obiectiv), și anume, a certificatului de urbanism nr. 46 din 9 noiembrie 2018 și autorizației de construire nr. 40 din 3 decembrie 2018, ca fiind emise ilegal, cu încălcarea procedurii, regulamentului urbanistic, normativelor în construcții și drepturilor de proprietate/vecinătate, stoparea lucrărilor de construire a obiectivului și demolarea construcțiilor edificate, încasarea cheltuielilor de judecată și repararea prejudiciului moral în sumă de 1 000 000 de lei.

La 10 aprilie 2019, Nicolae Paiu a depus cerere de intervenire în proces în calitate de intervenient principal cu pretenții proprii, solicitând admiterea cererii, anularea actelor cu privire la construirea obiectivului comercial din str. XXXXX sat. XXXXX mun. XXXXX, pe terenul cu nr. cadastral XXXXX (obiectiv), și anume, anularea certificatului de urbanism nr. 46 din 9 noiembrie 2018 și autorizației de construire nr. 40 din 3 decembrie 2018, ca fiind emise ilegal, cu încălcarea procedurii, regulamentului urbanistic, normativelor în construcții și drepturilor de proprietate/vecinătate, stoparea lucrărilor de construire a obiectivului și demolarea construcțiilor edificate, încasarea cheltuielilor suportate și repararea prejudiciului moral în sumă de 1 000 000 de lei.

La 16 mai 2019, Anna Pogor a depus cerere, prin care a renunțat la acțiune.

Prin încheierea din 18 iunie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, au fost atrași în proces în calitate de terți Nicolae Paiu și Ion Păpușoi.

Prin încheierea din 18 iunie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, a fost admis renunțul Annei Pogor la acțiune. A fost încetat procesul civil intentat la cererea de chemare în judecată depusă de Vasile Paiu, Varvara Paiu și Annei Pogor împotriva Primăriei com. Băcioi mun. Chișinău, terți Ludmila Păpușoi, Nicolae Paiu și Ion Păpușoi privind contestarea actelor administrative, în partea ce ține de acțiunea reclamantei Anna Pogor. A fost menționat că nu se admite o nouă adresare în judecată a Annei Pogor împotriva Primăriei com. Băcioi mun. Chișinău, terți Ludmila Păpușoi, Nicolae Paiu și Ion Păpușoi cu privire la același obiect și pe aceleași temeuri.

Prin decizia din 21 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost anulată încheierea din 18 iunie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, prin care a fost admis renunțul la acțiune a Annei Pogor.

La 18 decembrie 2019, Vasile Paiu și Varvara Paiu, reprezentați de avocatul Nicolae Chilat, în temeiul art. 185 alin. (3) CPC, au depus cerere de completare a acțiunii, solicitând anularea procesului-verbal de recepție finală nr. 01/19 din 1 aprilie 2019 a obiectivului comercial cu nr. cadastral XXXXX din str. XXXXX com. XXXXX, cu radierea acestuia din Registrul bunurilor imobile, obligarea terților (investitorilor) Ludmila Păpușoi și Ion Păpușoi de a prezenta procesul-verbal de recepție finală nr. 01/19 din 1 aprilie 2019 a obiectivului comercial cu nr. cadastral XXXXX din str. XXXXX com. XXXXX, înregistrat în Registrul bunurilor imobile.

Prin încheierea protocolară din 18 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, a fost respinsă cererea de completare a acțiunii depusă de Vasile Paiu și Varvara Paiu, reprezentați de avocatul Nicolae Chilat, pe motiv că reprezintă un nou obiect pentru adresare în judecată.

La 24 decembrie 2019, Vasile Paiu, Varvara Paiu și Nicolae Paiu au depus cerere prin care au solicitat reluarea examinării cauzei în fond în vederea elucidării depline a circumstanțelor cauzei, administrarea probelor, precum și acordarea posibilității primei instanțe de a corecta erorile și omisiunile admise la judecarea cauzei.

Prin încheierea protocolară din 24 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, a fost respinsă cererea privind reluarea examinării cauzei în fond.

Prin hotărârea din 24 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, au fost respinse cererea de chemare în judecată depusă de Vasile Paiu, Varvara Paiu și Anna Pogor și cererea de chemare în judecată depusă de terțul Nicolae Paiu, ca neîntemeiate.

În susținerea soluției emise, având în vedere prevederile art. 4 alin. (1), (2), art. 6 alin. (1) lit. a)-d) din Legea nr. 163 din 9 iulie 2010 privind autorizarea executării lucrărilor de construcție, prima instanță a ajuns la concluzia de a respinge ca neîntemeiate argumentele reclamantilor precum că certificatul de urbanism pentru proiectare nu a cuprins prescripțiile și elementele obligatorii privind: regimul juridic al imobilului/terenului cu referire la: situarea terenului în intravilan, regimul special asupra imobilului/terenului în localitate rurală, pe lotul de pământ cu modul de folosință pentru construcții - case de locuit, or acesta se află într-o zonă funcțională locuibilă; regimul economic al imobilului/terenului, cu referire la: folosința actuală - teren pentru construcția casei de locuit; reglementări fiscale specifice localității sau zonei respective; regimul tehnic al imobilului/terenului cu referire la: echiparea cu rețele edilitare; caracteristica geotehnică a terenului; lucrările conexe de interes public necesare funcționării obiectului; construcțiile sau rețelele edilitare supuse demolării sau strămutării din zona periculoasă a șantierului; regimul arhitectural-urbanistic, cu referire la: destinația imobilului/terenului, stabilită prin documentația de urbanism și de amenajare a teritoriului; capacitatea construcției preconizate; dimensiunile și suprafețele parcelelor; alinierea terenului și a construcțiilor față de străzile adiacente și distanțele dintre construcții și proprietățile vecine; înălțimea construcției; aspectul construcției (expresivitate arhitecturală, echilibru compozițional, finisaje etc.); circulația pietonilor și a autovehiculelor, accesele și parcajele necesare; procentul de ocupare a terenului (P.O.T.); coeficientul de utilizare a terenului (C.U.T.); necesitatea prezentării spre aprobare a schiței de proiect, deoarece a fost constatat cu certitudine că din conținutul certificatului de urbanism, se atestă prezența informației enunțate.

Prima instanță a stabilit că la eliberarea certificatului de urbanism nr. 46 din 9 noiembrie 2018 și a autorizației de construire nr. 40 din 3 decembrie 2018, de către pârâtă au fost respectate procedurile legale.

Corespunzător, instanța de judecată a constatat ca fiind legale certificatul de urbanism nr. 46 din 9 noiembrie 2018 și autorizația de construire nr. 40 din 3 decembrie 2018, or reclamantii și terțul pe parcursul examinării cauzei nu au demonstrat ilegalitatea acestora.

De asemenea, prima instanță a apreciat critic raportul de expertiză extrajudiciară nr. 184 din 27 noiembrie 2019 întocmit de expertul judiciar Anatolie

Achimov, potrivit căruia au fost constatate mai multe abateri, or expertiza enunțată a fost executată unilateral, fără notificarea și participarea părâtei.

Totodată, prima instanță a menționat că reclamantii Vasile Paiu, Varvara Paiu și Anna Pogor, precum și terțul Nicolae Paiu nu au prezentat nicio dovadă pertinentă și plauzibilă prin care s-ar demonstra existența unor traume și suferințe psihice în urma acțiunilor părâtei, considerent din care lipsește temeiul legal de a încasa careva prejudiciu moral cauzat.

Reieșind din prevederile art. 96 alin. (1) și (1¹) CPC, prima instanță a considerat că urmează a fi respinsă și pretenția reclamanților Vasile Paiu, Varvara Paiu și Anna Pogor, precum și a terțul Nicolae Paiu privind încasarea cheltuielilor de judecată, or aceștia nu au probat prin careva înscrisuri cuantumul cheltuielilor suportate și totodată au pierdut procesul de judecată.

Nefiind de acord cu încheierea protocolară din 18 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, la 19 decembrie 2019, Vasile Paiu, reprezentat de avocatul Nicolae Chilat a contestat-o cu recurs.

La 27 decembrie 2019, Vasile Paiu și Nicolae Paiu, reprezentați de avocatul Nicolae Chilat au depus cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii din 24 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani.

La 23 ianuarie 2020, Vasile Paiu, Varvara Paiu și Nicolae Paiu au depus cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii din 24 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani.

La 18 iunie 2020, Vasile Paiu, Varvara Paiu și Nicolae Paiu au depus motivarea apelului împotriva hotărârii din 24 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani.

Prin încheierea din 24 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, Vasile Paiu, Varvara Paiu și Nicolae Paiu au fost repuși în termenul de depunere a motivării apelului împotriva hotărârii din 24 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani.

La 15 septembrie 2020, Vasile Paiu, Varvara Paiu și Nicolae Paiu au depus cerere de apel suplimentară împotriva hotărârii din 24 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani.

Prin încheierea protocolară din 7 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost atrasă în proces în calitate de terț SRL „Moldretail Group”.

Prin decizia din 25 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost casată hotărârea din 24 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani și emisă o nouă hotărâre, prin care au fost respinse ca neîntemeiate cererea de chemare în judecată a lui Vasile Paiu, Varvara Paiu și Annei Pogor, precum și pretențiile proprii ale terțului Nicolae Paiu.

Prin decizia din 9 iunie 2021 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul depus de Varvara Paiu, Nicolae Paiu și Vasile Paiu, reprezentat de avocatul Alexandru Vulpe, casată integral decizia din 25 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, cu restituirea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin încheierea din 22 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost atrasă în proces în calitate de terț ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor”.

Prin încheierea din 12 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost atras în proces în calitate de terț Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale.

Prin decizia din 17 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul depus de Vasile Paiu, Varvara Paiu și Nicolae Paiu și apelul depus de avocatul Nicolae Chilat, în interesele lui Vasile Paiu și Nicolae Paiu, casată integral hotărârea din 24 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani și emisă o decizie nouă potrivit căreia acțiunea în contencios administrativ depusă de Anna Pogor împotriva Primăriei com. Băcioi, terți Ludmila Păpușoi, Ion Păpușoi, SRL „Moldretail Group”, Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale, ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor”, SRL „Linella” privind contestarea actelor administrative, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată, a fost declarată inadmisibilă, în temeiul art. 207 alin. (2) lit. f) Cod administrativ.

A fost admisă parțial acțiunea în contencios administrativ depusă de Vasile Paiu, Varvara Paiu împotriva Primăriei com. Băcioi, terți Ludmila Păpușoi, Ion Păpușoi, SRL „Moldretail Group”, Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale, ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor”, SRL „Linella” privind contestarea actelor administrative, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată și acțiunea depusă de terțul Nicolae Paiu privind contestarea actelor administrative, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată

A fost anulată autorizația de construire nr. 40 din 3 decembrie 2018 eliberată Ludmillei Păpușoi.

În rest, a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

A fost respins recursul depus de Vasile Paiu împotriva încheierii protocolare din 18 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani.

A fost menținută încheierea protocolară din 18 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani.

În consolidarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că cererea prealabilă din 11 februarie 2019 adresată Primăriei com. Băcioi mun. Chișinău este semnată doar de către reclamantii Vasile Paiu și Varvara Paiu, fără a se identifica semnătura reclamantei Anna Pogor.

Având în vedere prevederile art. 208 Cod administrativ și faptul că Anna Pogor nu a respectat procedura prealabilă anterior sesizării instanței de contencios administrativ, instanța de apel a ajuns la concluzia că acțiunea în contencios administrativ depusă de Anna Pogor împotriva Primăriei com. Băcioi, terți Ludmila Păpușoi, Ion Păpușoi, SRL „Moldretail Group”, Ministerului Infrastructurii și Dezvoltării Regionale, ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor”, SRL „Linella” privind contestarea actelor administrative, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată, urmează a fi declarată inadmisibilă, în temeiul art. 207 alin. (2) lit. f) Cod administrativ.

Cu referire la recursul depus de Vasile Paiu împotriva încheierii protocolare din 18 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, instanța de apel, având în vedere prevederile art. 60 alin. (2¹) CPC, a stabilit că cererea de completare a acțiunii a fost depusă după începutul dezbaterilor judiciare după mai bine de 9 luni

de la inițierea acțiunii în contencios administrativ. Mai mult, pentru contestarea procesului-verbal (act) de recepție finală nr. 01/19 din 1 aprilie 2019 a obiectivului comercial cu nr. cadastral XXXXX din str. XXXXX com. XXXXX, actul administrativ contestat urma a fi contestat în prealabil.

Așadar, instanța de apel a considerat că fiind nefondat recursul împotriva încheierii protocolare din 18 iunie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, pe motiv că pretenția a fost înaintată în contradictoriu cu exigențele art. 60 CPC (aplicabil speței prin prisma art. 195 Cod administrativ), pretenția expusă în cererea restituită constituind o nouă acțiune, pentru înaintarea căreia urmează a fi respectate exigențele legale pertinente.

În ce privește fondul acțiunii, instanța de apel a menționat că reclamantii Vasile Paiu, Varvara Paiu și terțul Nicolae Paiu contestă certificatul de urbanism nr. 46 din 9 noiembrie 2018 și autorizația de construire nr. 40 din 3 decembrie 2018.

Astfel, instanța de apel a constatat că la 6 noiembrie 2018, Ludmila Păpușoi a adresat Primarului comunei Băcioi mun. Chișinău cerere pentru eliberarea certificatului de urbanism pentru proiectarea pe terenul său a unui obiectiv comercial conform proiectului schiță anexat.

La 9 noiembrie 2018, Primăria comunei Băcioi mun. Chișinău a eliberat pe numele Ludmillei Păpușoi certificatul de urbanism nr. 46, prin care a autorizat proiectarea pe terenul solicitantului a unui obiectiv comercial cu regim de înălțime Parter, cu stabilirea regimurilor juridic, economic, tehnic și arhitectural-urbanistic, cu anexarea planului de încadrare în teritoriu a imobilului.

Certificatul de urbanism nr. 46 nu permite executarea lucrărilor de construcție, acesta urmând a fi utilizat conform cererii pentru întocmirea documentației de proiect și are valabilitatea de 24 luni de la data emiterii.

Totodată, instanța de apel a stabilit că prin cererea pentru eliberarea autorizației de construire din 28 noiembrie 2018, Ludmila Păpușoi a solicitat intimatelor eliberarea autorizației de construire pe terenul nominalizat a obiectivului comercial de tip D+P.

La 3 decembrie 2018, Primăria comunei Băcioi mun. Chișinău a eliberat pe numele Ludmillei Păpușoi autorizația de construire nr. 40, prin care a autorizat executarea lucrărilor de construcție a unui obiectiv comercial cu regimul de înălțime D+P, pe terenul cu suprafața de 0,116 ha, cu nr. cadastral XXXXX, amplasat pe str. XXXXX com. XXXXX, cu condiția respectării proiectului (distanțele între hotarele vecinilor până la construcție și de la aliniamentul stradal până la construcție conform normativelor și cerințelor impuse de administrația publică locală).

Prin urmare, având în vedere faptul că, în temeiul certificatului de urbanism nr. 46, a fost eliberată la 3 decembrie 2018 autorizația de construire nr. 40, termenul de valabilitate a certificatului de urbanism pentru proiectare se consideră consumat.

Din considerentele expuse, instanța de apel a considerat că acțiunea reclamanților Vasile Paiu și Varvara Paiu și acțiunea depusă de terțul Nicolae Paiu privind anularea certificatului de urbanism nr. 46 din 9 noiembrie 2018, sunt neîntemeiate.

În ce privește anularea autorizația de construire nr. 40 din 3 decembrie 2018, instanța de apel a reținut că sectorul de drum din mun. XXXXX com. XXXXX

str. XXXXX este parte componentă pe drumul public regional G71 R3-Ialoveni-Băcioi-Sîngera-R2, care în baza Legii drumurilor nr. 509/1995 și Hotărârii Guvernului nr. 1468 din 30 decembrie 2016, este administrat de Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale prin intermediul ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor”.

Astfel, construcția aflată în litigiu este proiectată și amplasată în zona de protecție a drumului public, fapt constatat prin înscrisurile din dosar și raportul de expertiză elaborat de către expertul independent Anatolii Achimov nr. 184 din 27 noiembrie 2019.

Instanța de apel a evidențiat că prin referința depusă, terțul Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale a informat că, în perioada 1 noiembrie 2018 - 1 mai 2019, nu a eliberat Prescripții tehnice/Autorizație de amplasare a obiectivului în zona drumului public și/sau în zonele de protecție ale acestuia pentru obiectivul comercial edificat pe terenul cu nr. cadastral XXXXX din str. XXXXX com. XXXXX mun. XXXXX, fapt confirmat anterior în adresa apelanților prin scrisoarea nr. 11/1-6187 din 7 octombrie 2020.

Așadar, instanța de apel a concluzionat că autoritatea administrației publice locale urma a solicita autorizația de amplasare a obiectivului în zona drumului public de la administratorul drumului, fapt care nu a fost respectat, considerent din care autorizația de construire eliberată în lipsa avizului (autorizației de amplasare) în cauză este nulă.

Totodată, potrivit concluziilor expuse în raportul de expertiză extrajudiciară nr. 184 din 27 noiembrie 2019 efectuat la demersul lui Vasile Paiu și Varvarei Paiu, a fost stabilit că autorizația de construire nr. 40 din 3 decembrie 2018 a fost eliberată pentru executarea lucrărilor de construcție la „obiectivul comercial cu regim de înălțime Demisol + Parter” situat în com. XXXXX str. XXXXX, fapt ce se contrazice cu prevederile certificatului de urbanism pentru proiectare nr. 46 din 9 noiembrie 2018.

În condițiile descrise, instanța de apel a ajuns la concluzia de a anula autorizația de construire nr. 40 din 3 decembrie 2018, eliberată Ludmillei Păpușoi, or aceasta a fost emisă contrar prevederilor certificatului de urbanism pentru proiectare nr. 46 din 9 noiembrie 2018, prin care a fost autorizată proiectarea pe terenul solicitantului a unui obiectiv comercial cu regim de înălțime Parter, iar prin autorizația de construire nr. 40, a fost autorizată executarea lucrărilor de construcție a unui obiectiv comercial cu regimul de înălțime D+P.

Totodată, aceasta a fost eliberată în lipsa autorizației de amplasare a obiectivului în zona drumului public care urma a fi eliberată de administratorul drumului, condiție ce urma a fi respectată în temeiul prevederilor art. 12 alin. (2¹) din Legea privind autorizarea executării lucrărilor de construcție nr. 163 din 9 iulie 2010.

Cu privire la pretenția reclamanților privind încasarea de la pârâtă a sumei de 1 000 000 de lei cu titlul de compensare a pagubei morale cauzate, instanța de apel a constatat că în speță nu se întrunesc temeiurile legale pentru compensarea de către intimată a prejudiciului moral în cuantumul pretins de apelanți, deoarece atât dispozițiile art. 25 din Legea contenciosului administrativ (în vigoare la data

înaintării acestei pretenții), cât și dispozițiile art. 2036 Cod civil, statuează că repararea prejudiciului moral este determinat de comiterea unei fapte ilicite pasibilă să cauzeze suferințe fizice sau psihice, comiterea căreia în speță nu a fost constatată.

Mai mult că reclamanții Vasile Paiu și Varvara Paiu, precum și terțul Nicolae Paiu nu au prezentat nicio dovadă pertinentă și plauzibilă prin care s-ar demonstra existența unor traume și suferințe psihice în urma acțiunilor pârâtei, considerent din care se constată lipsa temeiului legal de a încasa careva prejudiciu moral cauzat.

Cu privire la pretenția reclamanților privind încasarea cheltuielilor de judecată, având în vedere prevederile art. 94 alin. (1) și art. 96 alin. (1), (1¹) CPC, instanța de apel a menționat că reclamanții Vasile Paiu, Varvara Paiu, precum și terțul Nicolae Paiu nu au probat prin careva înscrisuri cuantumul cheltuielilor de judecată suportate în prezenta cauză, considerent din care pretenția în cauză urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

La 29 iulie 2022, Varvara Paiu, Nicolae Paiu și Vasile Paiu, reprezentat de avocatul Alexandru Vulpe au depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 17 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea parțială a deciziei instanței de apel în partea respingerii acțiunii, cu adoptarea unei noi soluții în această parte de admitere integrală a cererii de chemare în judecată, anularea actelor permissive cu privire la construirea obiectivului comercial din str. XXXXX com. XXXXX sat. XXXXX (obiectiv comercial) – certificatul de urbanism nr. 46 din 9 noiembrie 2018, încasarea cheltuielilor de asistență juridică și a cheltuielilor cu titlu de compensare a prejudiciului material în sumă de 10 000 de lei și a cheltuielilor de judecată suportate pentru serviciile de asistență juridică și reprezentarea avocatului în cadrul judecării prezentei cauze, precum și repararea prejudiciului moral în mărime de 1 000 000 de lei.

La 4 august 2022, Varvara Paiu, Nicolae Paiu și Vasile Paiu, reprezentat de avocatul Alexandru Vulpe au depus motivarea recursului împotriva deciziei din 17 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea parțială a deciziei instanței de apel în partea respingerii acțiunii, cu adoptarea unei noi soluții în această parte de admitere integrală a cererii de chemare în judecată, anularea actelor permissive cu privire la construirea obiectivului comercial din str. XXXXX com. XXXXX sat. XXXXX (obiectiv comercial) – certificatul de urbanism nr. 46 din 9 noiembrie 2018, încasarea cheltuielilor de asistență juridică și a cheltuielilor cu titlu de compensare a prejudiciului material în sumă de 10 000 de lei și a cheltuielilor de judecată suportate pentru serviciile de asistență juridică și reprezentarea avocatului în cadrul judecării prezentei cauze, precum și repararea prejudiciului moral în mărime de 1 000 000 de lei.

În susținerea recursului au invocat dezacordul cu decizia recurtată, considerând că soluția adoptată are un caracter neîntemeiat și ilegal, fiind lipsită de careva suport juridic.

Astfel, având în vedere prevederile art. 4 alin. (7¹) din Legea nr. 163 din 9 iulie 2010 privind autorizarea executării lucrărilor de construcție, au evidențiat că însăși legislația stabilește expres nulitatea certificatului de urbanism, eliberat în lipsa avizului (prescripțiilor tehnice) care urmau a fi eliberate în conformitate cu Legea drumurilor nr. 509/1995, de către autoritatea din domeniul dat.

Au considerat că în prezenta speță, actul normativ aplicabil în litigiu dedus judecății (art. 4 alin. (7¹) din Legea nr. 163 din 9 iulie 2010 privind autorizarea executării lucrărilor de construcție) nu și-a găsit aplicare în cadrul deciziei contestate, fiind aplicat unul din mai multe norme legale (art. 12 alin. (2¹) din legea menționată) ce reglementează raportul material litigios, nefiind aplicat cealaltă normă legală.

Prin urmare, instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Reieșind din prevederile art. 6 alin. (1) lit. d) și art. 6 alin. (2) din Legea nr. 163 din 9 iulie 2010 privind autorizarea executării lucrărilor de construcție, au subliniat că certificatul de urbanism pentru proiectare nr. 46 din 9 noiembrie 2018, eliberat la cererea solicitantei din 6 noiembrie 2018, a fost emis și eliberat contrar prevederilor legale, și anume, acesta nu conține informații despre înălțimea construcției, accesele și parcajele necesare, procentul de ocupare a terenului (P.O.T.) și coeficientul de utilizare a terenului (C.U.T).

De asemenea, la certificatul de urbanism pentru proiectare nr. 46 din 9 noiembrie 2018 nu au fost anexate avizul sanitar, avizul de acordare a terenului pentru amplasarea, proiectarea obiectelor ca rezultat al participării în comisii la alegerea loturilor, avizul acordat de către organul supravegherii de stat a măsurilor contra incendiilor în comun cu serviciul salvatori și pompieri, avizul expertizei ecologice de stat, cu excepția cazului în care solicitantul a obținut acordul de mediu conform Legii nr. 86/2014 privind evaluarea impactului asupra mediului, avizul (prescripția tehnică) al administratorului drumului, în cazul amplasării imobilului (obiectivului) în zona drumului public și/sau în zonele de protecție ale acestuia.

Au specificat că potrivit legii, obținerea avizelor indicate la art. 4 alin. (2¹) și art. 6 alin. (2) din Legea nr. 163 din 9 iulie 2010 privind autorizarea executării lucrărilor de construcție, ține de obligația emitentului certificatului de urbanism. Or, din textul certificatului de urbanism pentru proiectare nr. 46 din 9 noiembrie 2018, se atestă că obținerea avizelor necesare este pusă pe seama proprietarului terenului și nicidecum a autorității emitente.

Prin urmare, în lipsa datelor obligatorii ce urmau a fi indicate în act și a anexelor obligatorii ce urmau a fi anexate la certificatul de urbanism în momentul eliberării, în condițiile art. 141 alin. (1) Cod administrativ, urmează a fi anulat certificatul de urbanism pentru proiectare nr. 46 din 9 noiembrie 2018, din motiv că acesta conține un viciu deosebit de grav.

Așadar, normelor juridice de la art. 4 alin. (2) - (6) și art. 6 din Legea nr. 163 din 9 iulie 2010 privind autorizarea executării lucrărilor de construcție, le-a fost atribuit un grad de abstracție, excluzând ipoteze concrete din aria de ipoteze pe care le acoperă normele juridice respective, respectiv, instanța de apel a interpretat în mod eronat legea.

Au mai notat că capitolul 4 „Regimul arhitectural-urbanistic” conține date și recomandări denaturate și contrare legislației în domeniul construcției. Or, la eliberarea certificatului de urbanism pentru construcția unui edificiu comercial pe terenul cu nr. cadastral XXXXX din mun. XXXXX com. XXXXX str. XXXXX, urma a fi respectat „Normativul în construcții B.01.02 Sistematizarea teritoriului și localităților”, care indică necesitatea de a se ține cont de situația existentă a localității

în scopul de a nu afecta habitatul proprietăților învecinate, de a asigura compatibilitatea dintre destinația construcției și funcțiunea dominantă a zonei, stabilită prin documentație de urbanism sau dacă zona are o funcțiune dominantă tradițională caracterizată de țesut urban și conformare spațială proprie.

În prezenta speță, încălcarea regulilor de ocupare a terenului prin nerespectarea indicilor obligatorii urbanistici: obiectivul comercial a fost amplasat fix pe hotar anume pe aliniamentul stradal (hotar dintre proprietatea publică și privată) și la o distanță de la hotarele vecine de numai 1,8 m (din care cauză distanța între construcții fiind de 7 m), respectiv 2,5 m (din care cauză distanța între construcții fiind de 3,6 m).

Au menționat recurenții că, deși prin certificatul de urbanism pentru proiectare nr. 46 din 9 noiembrie 2018 se vine cu condiția de a se ține cont obligatoriu de distanța de la aliniamentul stradal la construcție minim 6,0 m, iar distanța de la loturile vecinilor la construcție de 3,0 m, din planul de încadrare în teritoriu a imobilului și situația reală se atestă că autoritatea publică conștient, contrar legii și în mod abuziv, a emis certificatul de urbanism pentru proiectare nr. 46 și planul de încadrare în teritoriu a imobilului, din plan fiind văzut cu ochiul liber că distanțele stabilite de lege/normativele în vigoare nu sunt respectate sub nicio formă.

Au accentuat că potrivit Normativul în construcții B.01.02 Sistemizarea teritoriului și localităților, distanța minimă antiincendiară de la obiectivul comercial față de proprietățile limitrofe (terenurile și casele de locuit) este impusă conform anexei nr. 1, tabelul 1, la actul normativ СНиП 2.07.01-89 Urbanism, planificarea și construirea de așezări urbane și rurale, care prevede că distanța antiincendiară este de 15 m, iar conform pct. 4 este indicat că distanța între case de locuit și construcții de utilitate publică cu gradul antifoc IVa, V este obligatoriu de mărit cu 20 %, aceasta constituind 18 m.

Și în aceste condiții, emitentul certificatului de urbanism pentru proiectare nr. 46 din 9 noiembrie 2018 în textul actului administrativ nu a păstrat distanța de 18 m între construcțiile vecine și 6 m, stabilită până la aliniamentul stradal, distanța minimă de 6 m stabilită între construcții locative și condiționată prin certificatul de urbanism, în cazul construcțiilor locative și comerciale distanța fiind majorată, în dependență de capacitatea și funcționalitatea construcției.

La fel, au considerat că pretinderea la prejudiciul moral, în condițiile legii, de către dâșii este justificată, deoarece atât tratarea diferită a lui Vasile Paiu și a Varvarei Paiu față de intimata Ludmila Păpușoi, cât și îngrădirea accesului la un proces echitabil este un factor negativ față de starea emoțională și starea sănătății.

La 1 noiembrie 2022, în adresa Primăriei com. Băcioi, Ion Păpușoi, Ludmilei Păpușoi, SRL „Moldretail Group” și ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor” a fost expediată copia recursului depus de Varvara Paiu, Nicolae Paiu și Vasile Paiu, cu înștiințarea despre necesitatea prezentării referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 244 vol. II), fiind recepționată de Primăria com. Băcioi și SRL „Moldretail Group” la 7 noiembrie 2022, ceea ce se atestă prin avizele de recepție anexate la actele cauzei (f. d. 247-248 vol. II).

Corespondența menționată, care conținea copia recursului depus de Varvara Paiu, Nicolae Paiu și Vasile Paiu, expediată în adresa lui Ion Păpușoi și Ludmillei Păpușoi a fost returnată de către oficiul poștal cu mențiunea „nereclamat” (f. d. 249-250 vol. II).

Tot la 1 noiembrie 2022, copia recursului depus de Varvara Paiu, Nicolae Paiu și Vasile Paiu, cu înștiințarea despre necesitatea prezentării referinței a fost expediată la adresa electronică a SRL „Linella” și a ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor”, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la materialele dosarului (f. d. 245-246 vol. II).

Până la data stabilită pentru examinarea admisibilității recursului, intimații nu și-au valorificat acest drept procedural și nu au depus referințe.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 17 mai 2022, în ședință publică (f. d. 198-199 vol. II).

La materialele dosarului lipsesc date care ar confirma notificarea copiei dispozitivului deciziei din 17 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău participanților la proces.

Din materialele dosarului rezultă că la 29 iulie 2022, Varvara Paiu, Nicolae Paiu și Vasile Paiu, reprezentat de avocatul Alexandru Vulpe au depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 17 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău (f. d. 231 vol. II).

Tot actele cauzei atestă că copia deciziei motivate din 17 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată recurenților Vasile Paiu și Varvarei Paiu la 7 iulie 2022, fapt ce se confirmă prin avizele de recepție anexate la materialele dosarului (f. d. 228-229 vol. II), iar careva date care ar confirma notificarea copiei deciziei motivate din 17 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău către recurentul Nicolae Paiu, lipsesc.

Se mai constată că la 4 august 2022, Varvara Paiu, Nicolae Paiu și Vasile Paiu, reprezentat de avocatul Alexandru Vulpe au depus motivarea recursului împotriva deciziei din 17 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău (f. d. 232-240 vol. II).

Astfel, recursul depus de Varvara Paiu, Nicolae Paiu și Vasile Paiu, reprezentat de avocatul Alexandru Vulpe împotriva deciziei din 17 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău este în termen.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Varvara Paiu, Nicolae Paiu și Vasile Paiu, reprezentat de avocatul Alexandru Vulpe, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios

administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudential, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) Cod administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa

necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Varvara Paiu, Nicolae Paiu și Vasile Paiu, reprezentat de avocatul Alexandru Vulpe.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 Cod administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Varvara Paiu, Nicolae Paiu și Vasile Paiu, reprezentat de avocatul Alexandru Vulpe se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Galina Stratulat

Aliona Miron